

CALEA MÂNTUIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

Despre cinstirea Maicii Domnului în islam

Credinciosul musulman obișnuit deși știe că Maryam este mama Profetului Isa (Iisus), cunoaște prea puține despre ea. Nu ar putea să nu o cunoască deloc, deoarece Coranul vorbește deseori despre ea și aude numele ei de multe ori în lecturile coranice cotidiene. Însă se poate spune că nu are nici un interes să se informeze despre ea și cu atât mai puțin să ajungă erudit în problematica religioasă pe care o ridică persoana sa.

În cele ce urmează vom prezenta câteva din formele pe care le îmbracă cinstirea de care se bucură Maica Domnului în islam. Ne vom mira să constatăm cât de variată este această cinstire, mergând de la numirile care i se dau, la lecturile coranice închinare ei, la rugăciuni, promisiuni, postiri, jertfe de animale, pelerinaje la sanctuarele mariane din Orient etc. Toate vin să confirme încă o dată cuvintele Fecioarei Maria, transmise de Evanghelistul Luca: „iată, de acum mă vor ferici toate neamurile” (Luca 1, 48).

Numirile date Maicii Domnului

Musulmanul obișnuit o vede pe Fecioara Maria ca pe o persoană amabilă, venerabilă, dreaptă (*siddiqah*); știe că este o „aleasă a lui Dumnezeu” (*mukhtārah min Allāh*), însă se ferește să-i atribuie numele de „sfântă” (*qiddīs*), folosit de creștinii de limbă arabă.

Apelativele pe care credinșii musulmani i le atribuie Maicii Domnului, ca semn al respectului și al cinstirii pe care i-o dau, sunt cele de: „Doamna Fecioară” (*as-Sitt al-'Adra*), „Mama Salvatorului - Mântuitorului” (*Umm al-Mukhallis*), mai ales atunci când fac jurământ adresându-se unui creștin și chiar „Doamna Mamă a Luminii” (*al-Sitt Umm al-Nūr*). Însă numele cel mai des utilizat este „Doamna noastră Maria” (*Sittinā Maryam*). După cum se poate observa, este vorba despre numiri care trec dincolo de ceea ce recomandă învățăturile *kalām*-ului în acest sens. Cu mai multă prudență se manifestă mass-media atunci când se

referă la Maica Domnului, folosind în general doar apelativul de „Maria Aleasa” (*Maryam al-Mustafāt* sau *Maryam al-Mukhtārah*).

În lumea islamică, credinșii au un mare respect pentru Fecioara Maria, încât niciunul nu și-ar permite să facă glume în privința persoanei sau a numelui său. Respectul se manifestă în diferite moduri. În primul rând, atunci când vorbesc despre ea, credinșii sunt foarte atenți la corectitudinea limbajului, a termenilor aleși. Își arată respectul, dând numele de *Maryam* fiicelor lor, respectă imaginile și icoanele ei pe care nu rareori le consideră purtătoare de binecuvântare. În lucrările scrise, la radio sau la televiziune, atunci când intră în polemică cu creștinii, evită să o aducă în discuție, tocmai datorită respectului și cinstirii pe care i-o aduc. Și nu rareori o invocă în special femeile. Ele folosesc în acest sens formula: „Pentru dragostea de Dumnezeu, o Fecioară!”

Lecturi din surele închinare Mariei

Respectul de care se bucură Maica Domnului și cinstirea care i se aduce poate fi remarcată și prin frecvența recitării din *Sura Mariei*, una foarte cunoscută. Din ea se recită în timpul funeraliilor musulmane în momentul condoleanțelor, în special dacă printre participanți se află și creștini, ca gest de prietenie, dar și în alte momente în care se află împreună creștini cu musulmani, cum ar fi în cadrul întâlnirilor și dialogurilor interreligioase. Și copiii o cunosc, deoarece este citită adeseori la televizor.

Rugăciuni închinare Maicii Domnului și venerarea imaginilor (icoanelor) ei

Femeile musulmane cred cu tărie că Maica Domnului poate face minuni și își aduc aminte de aceasta în special în clipele de necaz din viață, atunci când trebuie să facă față diferitelor încercări.

Continuare în pagina 3

Arhid. Caius CUȚARU

PREDICA

Rugăciunea și credința, călăuze spre vindecare și mântuire

Duminica a X-a după Rusalii

„În vremea aceea s-a apropiat de Iisus un om, căzându-l în genunchi, și zicând: Doamne, miluiește pe fiul meu că este lunatic și pătimește rău, căci adesea cade în foc și adesea în apă. Și l-am dus la ucenicii Tăi și n-au putut să-l vindece. Iar Iisus, răspunzând, a zis: O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi pe voi? Aduceți-l aici la Mine. Și Iisus l-a certat și demonul a ieșit din el și copilul s-a vindecat din ceasul acela. Atunci, apropiindu-se ucenicii de Iisus, I-au zis de o parte: De ce noi n-am putut să-l scoatem? Iar Iisus le-a răspuns: Pentru puțină voastră credință. Căci adevărat grăiesc vouă: Dacă veți avea credință în voi cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici dincolo, și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință. Dar acest neam de demoni nu iese decât numai cu rugăciune și cu post. Pe când străbăteau Galileea, Iisus le-a spus: Fiul Omului va să fie dat în mâinile oamenilor. Și-L vor omorî, dar a treia zi va învia. Și ei s-au întristat foarte.” (Matei 17,14-23)

Sfânta Evanghelie din această Duminică, ne prezintă vindecarea unui copil care era „lunatic și pătimea rău”. Acesta a fost adus de tatăl său pentru a fi vindecat, mai întâi la apostolii care nu urcaseră împreună cu Iisus pe Muntele Tabor, pe care i-a rugat să-l tămăduiască, dar ei n-au putut. Atunci, cu durere în suflet și smerenie, vine cu fiul său înaintea lui Iisus și căzând în genunchi se roagă: „Doamne, miluiește pe fiul meu că este lunatic și pătimește rău, căci adesea cade în foc și adesea în apă”. Mare suferință pentru părinți atunci când văd suferința copiilor lor! Acest tată trăia el însuși suferința fiului său, și poate chiar această trăire i-a întărit credința în puterea dumnezeiască a Mântuitorului de a vindeca suferința fiului său. Vedem așadar cât de folositoare este rugăciunea părinților pentru copii. Găsim adesea îndemnul la Părinții Bisericii ca părinții să povățuiască pe copiii lor la rugăciune și la cinstirea lui Dumnezeu, iar dacă copiii nu ascultă când aceștia le vorbesc

despre Dumnezeu, atunci să vorbească cu Dumnezeu în rugăciunile lor despre copii.

Părinții au datoria de a se ruga pentru copii, scris fiind că rugăciunile părinților întăresc temeliiile casei copiilor lor. Din Sfintele Evanghelii aflăm despre rugăciunea lui Iair, mai-marele sinagogii, pentru fiica lui bolnavă (Matei 9,17) și despre rugăciunea femeii hananeence pentru fiica ei rău chinuită de un demon (Matei 15,22). Din istoria Bisericii aflăm despre rugăciunea mamei Fericitului Augustin, care văzând rătăcirea fiului său și viața ușuratică pe care o ducea, se ruga fără încetare, cu mulțime de lacrimi, pentru îndreptarea lui pe calea cea bună. Sfântul Ambrozie văzând ostelile ei a zis: „nu poate să piară fiul atâtor lacrimi”. Și nu a pierit, ci, dimpotrivă a devenit unul dintre cei mai de seamă episcopi ai Bisericii din vremea sa.

Continuare în pagina 2

Pr. Ioan LAZĂR

Din sumar

- ▶ Nedreptul jurământ și moartea Înaintemergătorului
pagina 3, Ioan Bușagă
- ▶ Știri
pagina 4

Rugăciunea și credința, călăuze spre vindecare și mântuire

Urmare din pagina 1

De mult folos este rugăciunea altora pentru noi, mai ales când nu știm să ne rugăm sau nu avem puterea de a o face cum trebuie. De aceea de mult folos este educarea religioasă a copiilor, și în acest sens exemplul părinților fiind hotărâtor. Dacă părinții stau departe de Biserică, așa vor sta și copiii.

În cele mai multe cazuri boala sau necazurile de tot felul vin asupra noastră spre a ne opri de la a păcătuți sau a ne trezi din indiferența sau superficialitatea spirituală și spre a dobândi o credință vie, puternică, lucrătoare. Dumnezeu însă nu vrea moartea păcătoșilor, ci îndreptarea lor. Mântuitorul îi mustră pe cei ce veniseră împreună cu pruncul cel bolnav, dar nu rămâne indiferent la suferința lor, ci l-a vindecat „în ceasul acela”.

Pe de altă parte, Evanghelia acestei Duminici ne vorbește despre importanța credinței pentru cei ce vor să împărtășească sau să primească vindecarea de la Dumnezeu. Astfel, atunci când ucenicii L-au întrebat pe Iisus: „De ce noi n-am putut să-l scoatem?”, Iisus le-a răspuns: „Pentru puțină voastră credință. Căci adevărat grăiesc vouă: Dacă veți avea credință în voi cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici dincolo, și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință. Dar acest neam de demoni nu iese decât numai cu rugăciune și cu post”.

De bună seamă, ucenicii aveau credință, dar nu atât de puternică încât demonul care-l chinuia pe copil să-i asculte și să se îndepărteze. Ei încă nu primiseră plinătatea Duhului Sfânt, care s-a pogorât peste ei la Cincizecime. Doar atunci ei au devenit plini de har și de puterea Sfântului Duh, singura putere de care duhurile rele se cutremură și se depărtează.

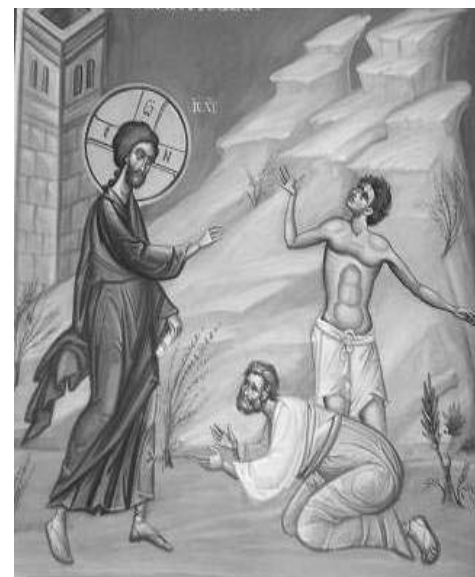
Evanghelia de astăzi ne învață că este nevoie pentru a ne întări credința și de rugăciune și de post, astfel ca ea să nu rămână doar o simplă convingere intelectuală ci să devină lucrătoare.

Aflăm din Pateric, că odată s-a dus cineva în pustie, la Sfântul Serapion, să-l întrebe ceva despre credință, și Sfântul Serapion i-a zis: „Credința e așa cum spune în Evanghelie: Să fie măcar cât un grăunte de muștar, și atunci zicând muntelui acestuia «Mută-te...», voind el să continue s-a oprit, pentru că la auzul cuvintelor «Mută-te», s-a produs o tulburare și un zgomot, și muntele din fața lor a început să se mute. Atâta credință avea acest Serapion, încât numai auzindu-i cuvântul, muntele l-a și ascultat! «Stai pe loc - i-a zis el muntelui - nu vorbeam cu tine, ci vorbeam cu fratele!»

O povestioară ne spune că, într-un sat de munte, o femeie avea un urs pe care îl domesticise și o însoțea atunci când umbla prin munte. Într-o zi vrând să plece într-un sat vecin a legat ursul în curte spunându-i: „Să stai liniștit

aici, să nu încerci să te dezlegi!” Femeia a plecat, și, trecând prin pădure, la un moment dat a auzit tropote puternice în spatele ei. În urma ei venea ursul alergând. Atunci femeia a început să-l mustre pentru neascultare: „Nu ți-am spus să stai acasă? Ești obraznic, ești neascultător!”. Ursul o asculta supus. L-a lovit peste cap poruncindu-i: „Dute înapoi acasă!”. Ursul s-a întors și a plecat înapoi, iar femeia s-a dus mai departe, iar când și-a terminat treaba s-a întors acasă. Spre marea ei mirare, ursul era legat așa cum îl lăsase. Ce se întâmplase? Ursul din pădure era un alt urs. Un urs sălbatic, care venea după ea cu gând să o atace. Dar femeia i-a vorbit cu atâta putere și atâta credință că este ursul ei despre care știa că o ascultă, încât a ascultat-o și acel urs sălbatic. De ce? Fiindcă ea a acționat asupra lui cu puterea convingerii, cu forța credinței că este ursul ei care o ascultă. Și a ascultat-o și ursul sălbatic. Iată un exemplu de credință neîndoielnică. Dacă credința neîndoielnică a acestei femei am avea-o și noi în orice am cere, fără nicio îndoială că atunci când ne-ar spune Dumnezeu: „Fie după credința ta”, atunci s-ar întâmpla și cu noi minuni.

Atunci când avem credință puternică, avem și rugăciune stăruitoare și puterea de a posti și atunci și răspunsul la rugăciunile noastre nu va întârzia. Astfel cu ajutorul lui Dumnezeu omul se vindecă de boli incurabile, viața lui se

schimbă, totul în jur se luminează. De aceea de mult folos este a ne înmulți rugăciunea atât în casa noastră cât și prin participarea la slujbele Bisericii, să fim posturile rânduite de Biserică. Sunt mulți oameni care au nevoie de rugăciunea altora pentru ei. Biserica se roagă pentru „tot sufletul necăjit și întristat, care au nevoie de mila și ajutorul lui Dumnezeu, pentru cei bolnavi, pentru cei ce călătoresc, pentru cei asupriți de vrăjmași, pentru câștigarea celor de trebuință și pentru a fi izbăviți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia. Biserica, fiind trupul tainic al lui Hristos, are menirea să vindece bolile și neputințele sufletesti și trupesti ale oamenilor.

Să avem deplină încredere în darul și ajutorul lui Dumnezeu, iar tatăl aceluia copil vindecat să ne fie nouă pildă de credință, de rugăciune și de smerenie. Amin.

ADMITERE LA FACULTATEA DE TEOLOGIE ORTODOXĂ „ILARION V. FELEA” DIN ARAD

PROGRAMUL DE LICENȚĂ: TEOLOGIE ORTODOXĂ PASTORALĂ (8 SEMESTRE)

Admiterea candidaților se face în două etape, pe baza documentelor cerute de **Anexa – Acte necesare admitere (vezi mai jos):**

ETAPA 1: Proba eliminătorie

1. Vizita medicală – o comisie formată din doi medici specialiști și duhovnicul facultății va evalua, în ziua stabilită în programul de desfășurare a admiterii, documentele medicale de la dosarul candidatului, la care se adaugă și un interviu care să ateste calitățile psihologico-duhovnicești cerute de reglementările canonice, legislative și regulamentare ale Bisericii Ortodoxe Române. Astfel, fiecare candidat va primi viza *Admis* sau *Respins*, în funcție de cele constatate;
2. Muzică și dicție – o comisie formată din profesorul de muzică bisericească și unul de limba română va evalua, prin interviu, în ziua stabilită în programul de desfășurare a admiterii, calitățile muzicale și dicția candidaților. Astfel, fiecare candidat va primi viza *Admis* sau *Respins*, în funcție de cele constatate.

NOTĂ: Nu vor susține proba eliminătorie de **Muzică și dicție** absolvenții Seminariilor teologice, personalul clerical și cel monahal. Candidații respinși la oricare din probele eliminatorii **nu** pot depune contestații fiind excluși din examen.

ETAPA 2: Proba scrisă

Candidații declarați admiși la cele două probe din etapa 1, vor susține în ziua programată, un examen scris la disciplina **Teologie Dogmatică** (după tematica stabilită de Patriarhia Română – vezi **Anexa: Tematică admitere**).

Calcularea mediei examenului de admitere se va face astfel:

50% nota de la Proba scrisă + **50%** media examenului de bacalaureat = media de admitere.

Ocuparea locurilor scoase la concurs se va face în ordinea descrescătoare a mediei astfel rezultate. Pentru ultimul loc bugetar cât și pentru cel cu taxă (din cifra

de școlarizare aprobată), la medii egale, se va lua în considerare nota obținută la proba scrisă, fiind declarat admis cel cu media cea mai mare.

Programare calendaristică 2016:

Sesiunea I:

Înscrieri: 18 iulie – 28 iulie 2016 la sediul Facultății (str. Academia Teologică nr. 9, tel 0257.285855)

Etapa I (vizita medicală, muzică și dicție) – **29 iulie 2016**

Etapa II (examenul scris la disciplina Teologie Dogmatică, cf. tematicii anunțate) – **30 iulie 2016**

Contestații – 30 iulie 2016

Afișarea rezultatelor finale – 1 august 2016

Sesiunea a II-a

Înscrieri: 2 – 8 septembrie 2016 la sediul Facultății (str. Academia Teologică nr. 9, tel 0257.285855)

Etapa I (vizita medicală, muzică și dicție) – **9 septembrie 2016**

Etapa II (examenul scris la disciplina Teologie Dogmatică cf. tematicii anunțate) – **10 septembrie 2016**

Contestații – 10 septembrie 2016

Afișare rezultatelor finale – 12 septembrie 2016

ANEXA – ACTE NECESARE ADMITERE

Acte studii LICENȚĂ 2016

1. **dosar plic;**
2. **cerere de înscriere tip** (de la comisia de înscriere);
3. **diploma de bacalaureat** sau echivalenta acesteia în **original și xerocopie legalizată;**
4. **foaia matricolă a anilor de liceu în original și copie legalizată;**
5. **diploma de licență** sau echivalenta acesteia în **original și copie legalizată,** pentru absolvenții de facultate;
6. **foaia matricolă a anilor de licență în original și copie legalizată;**
7. **diplomă de atestat** sau echivalenta acesteia în **original și copie legalizată, pentru absolvenții Seminariilor Teologice;**

8. **certificat de naștere** în copie legalizată;
9. **certificat sau adeverință de botez;**
10. **certificat de căsătorie** în copie legalizată – unde este cazul;
11. **carte de identitate** – copie
12. **recomandarea Consiliului parohial** (formular tip) din parohia de proveniență a candidatului;
13. **binecuvântarea arhierescă,** din partea chiriarhului locului din eparhia de unde provine candidatului;
14. **adeverință medicală** – tip – apt pentru înscrierea la facultate
15. **aviz psihologic** de la un cabinet de specialitate;
16. **4 poze tip buletin color;**
17. **taxa de înscriere: 80 lei;**
18. **adeverință** de la locul de muncă pentru cântăreți, preoți sau monahi.

TEMATICA EXAMENULUI DE ADMITERE ÎN FACULTĂȚILE DE TEOLOGIE ORTODOXĂ 2016

SPECIALIZAREA TEOLOGIE ORTODOXĂ PASTORALĂ

1. Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție. Raportul dintre ele.
2. Despre Sfânta Treime: temeuri biblice și contribuții patristice la definirea acestei dogme;
3. Crearea lumii văzute. Crearea omului.
4. Starea primordială a omului. Chip și asemănare.
5. Unirea ipostatică și consecințele ei.
6. Răscumpărarea și aspectele ei.
7. Mântuirea subiectivă.
8. Biserica, întemeierea, constituția și însușirile ei.
9. Sfintele Taine, considerații generale și particulare.
10. Sfânta Euharistie: caracterul de taină și cel de jertfă.

Bibliografie:

Pr. prof. dr. Isidor TODORAN, Arhid. prof. dr. Ioan ZAGREAN, *Teologia Dogmatică* (manual pentru Seminariile Teologice), Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1991 și edițiile următoare (Cluj și Galați).

Nedreptul jurământ și moartea Înaintemergătorului

Tăierea cinstului cap al Sfântului Proroc Ioan Botezătorul este ultima sărbătoare „cu cruce roșie“ din ultima lună a anului bisericesc, rânduită de Biserică în ziua a 29-a. Uciderea nedreaptă a Sfântului Ioan Botezătorul s-a petrecut în urma unui ospăț bogat și plin de beție, ale cărui urmări au profunde semnificații duhovnicești pentru viața fiecărui creștin și pentru modul în care Evanghelia Mântuitorului Iisus Hristos trebuie mărturisită, indiferent de duhul lumii decăzute.

Relatăriile Sfinților Evangheliști Matei (14, 1-12), Marcu (6, 14-30) și Luca (9,7-9) despre decapitarea Sfântului Ioan Botezătorul au fost inserate în Evangheliile ca motivație la diferitele păreri din poporul lui Israel cu privire la lucrarea de propovăduire a Împărăției lui Dumnezeu și la faptele minunate săvârșite de Mântuitorul Iisus Hristos. Între aceste păreri a fost și cea a tetrarhului Irod, care a auzit „de vestea ce se dusesse despre Iisus. Și a zis slujitorilor săi: Acesta este Ioan Botezătorul; el s-a sculat din morți și de aceea se fac minuni prin el” (Matei 14, 1-2). Pe lângă scopul istoric, istorisirea despre decapitarea cinstului cap al Botezătorului a avut și un înțeles teologic, fiindcă nedreapta ucidere cea fără de lege a regelui Irod, robul beției și al desfrânării, a fost o prevestire a morții Mântuitorului Iisus Hristos. Astfel, Sfântul Ioan Botezătorul este Înaintemergător al Mântuitorului Iisus Hristos cu nașterea, propovăduirea și moartea. De aceea, precum ne învață Sfântul Ioan Gură de Aur, „toată grija Evangheliștilor a fost a vorbi de viața și învățătura lui Hristos. N-au vorbit de o întâmplare străină decât dacă avea legătură cu Hristos. Așadar, nici acum n-ar fi pomenit de istoria aceasta, dacă n-ar fi avut legătură cu Hristos și dacă Irod n-ar fi spus că Iisus este Ioan înviat din morți”. (Omiliile la Matei, p. 556)

Ca și Sfântul Ilie, care a provocat ura Izabelei deoarece a muștrat pe soțul ei,

regele Ahab, Sfântul Ioan Botezătorul și-a atras mânia Irodiadei, apoi și moartea mucenicească, pentru că l-a muștrat public pe tetrarhul Irod că s-a căsătorit cu femeia fratelui său, de la care ea avea un copil, în timp ce soțul ei, fratele lui Irod, încă trăia. Prilejul Irodiadei de a-și revărsa ura demonică asupra Sfântului Ioan, de care Irod „se temea, știindu-l bărbat drept și sfânt” (Mc 6, 20), a fost sărbătorirea zilei de naștere a lui Irod, ospăț la care au participat dregătorii, căpeteniile oștirii și fruntașii din Galileea, dar și fiica Irodiadei, Salomeea, care a jucat, plăcând lui Irod atât de mult, încât s-a jurat să-i dea până la jumătate din regat. Aceasta, sfătuită de mama ei, a cerut pe o tîpsie capul Sfântului Ioan Botezătorul.

Nelegiuit a fost dansul fiicei Irodiadei, însă mai nelegiuit a fost Irod, robul beției, al desfrânării și al jurământului, jurământ care a fost „călăul Sfântului Ioan Botezătorul”, spune Sfântul Ioan Gură de Aur. Jurământul a cauzat moartea jertfelnică a Botezătorului, nu jocul diavolesc al fiicei Irodiadei, fiindcă pentru puternicia zilei, înconjurați de fast și strălucire, primează satisfacerea propriilor plăceri și a mândriei demonice, și nu împlinirea dreptății și a virtuții. „Ceea ce n-a putut face muștrarea, aceea a făcut jurământul. Ceea ce n-a putut mânia tiranică, aceea a săvârșit nevoia ținerii jurământului. Când era muștrat de Ioan în public în azul tuturor, tiranul Irod a suferit cu curaj muștrarea, dar când s-a legat prin jurământ, atunci a tăiat acel fericit cap”. (Omiliile la statui, p. 232) „Pentru ce, Iroade, nu te-ai temut de ceea ce-i mai cumplit? Dacă te-ai temut că ai martori pentru călcarea de jurământ, cu mult mai mult trebuia să te temi că ai martori atât de mulți pentru o crimă atât de nelegiuită”. (Omiliile la Matei, p. 557) Jurământul a fost interzis de Însuși Mântuitorul Iisus Hristos (Matei, 5, 33) pentru că, precum arată teologul Georgios Mantzaridis, minciuna este astfel desființată,

mai ales dacă pentru oameni da-ul este da și nu-ul este nu. De aceea, și Sfântul Ioan Gură de Aur, ca și alți Sfinți Părinți, condamnă jurământul: „Tu, dar, dacă nu de nimic altceva, rușinează-te măcar de cartea pe care ne-o pui înainte înspre jurământ, ia Evanghelia, pe care luând-o în mâini poruncești a ne jura, deschide-o și ascultă ce zice Hristos despre jurăminte, fugi și te depărtează. Deci, ce zice despre jurăminte? Iar Eu vă zic: nu vă jurați nicidecum! Iar tu pe legea care oprește jurământul - tocmai pe ea - te juri? O, ce hulă! O, ce obrăznicie!”. (Sfântul Ioan Gură de Aur, Eis andriantas, 15, 5, PG 49, 160, apud „Morală creștină”, prof. dr. Georgios Mantzaridis, pp. 387-388) Sfântul Ioan Gură de Aur arată că mai nelegiuită decât jurământul a fost Irodiada, fiindcă femeile care doresc să facă adulter, precum Irodiada, sunt gata și să ucidă. „Așa e desfrânarea! Nu face numai desfrânați, ci și ucigași! Femeile care doresc să facă adulter sunt gata să și ucidă pe soții lor; sunt gata să facă nu numai o crimă, nici două, ci nenumărate. Mulți sunt martorii unor astfel de drame! Lucrul acesta l-a făcut atunci și Irodiada, nădăjduind că prin uciderea lui Ioan păcatul său are să-i fie uitat și acoperit. Dar a ieșit cu totul altceva, că Ioan a strigat mai tare după ce a fost ucis”. (Omiliile la Matei, p. 560)

Însă, mai presus decât nelegiuitul Irod, nelegiuitul dans al Salomeei, nelegiuitul jurământ și desfrâul Irodiadei, mai presus de toate acestea este fidelitatea Sfântului Ioan Botezătorul față de legile lui Dumnezeu, și anume chemarea Prorocului Ioan la îndreptarea vieții omului păcătos, la împlinirea voii lui Dumnezeu pentru dobândirea Împărăției cerurilor, dar și muștrarea păcatelor, nedreptăților și mai-marilor vremii. Fidelitatea față de voia lui Dumnezeu și împotrivirea față de rău, față de diavol, au determinat moartea jertfelnică a Prorocului și Înaintemergătorului Ioan. Totodată, această moarte a prevestit

pătimirea mărturisitorilor Domnului Iisus Hristos și rămâne să fie un model pentru mărturisitorii Evangheliilor Mântuitorului Iisus Hristos până la sfârșitul veacurilor. De aceea, Sfântul Ioan Hrisostom ne încredințează că „nu i s-a poruncit lui Ioan să jertfească idolilor, nici să se închine lor, și totuși și-a dat capul său pentru legile lui Dumnezeu, când au fost nesocotite și hulite. Luptă și tu până la moarte pentru adevăr și Domnul va lupta pentru tine”. (Omiliile la statui, p. 35)

Astfel, fiecare creștin este chemat nu numai în această zi a morții, jertfelnice a Sfântului Ioan Botezătorul, ci în fiecare clipă a vieții sale, să arate o credință, o jertfelnicie și o iubire înflăcărată pentru Dumnezeu, fiindcă ospețe asemănătoare, de decădere umană, se petrec din păcate și în zilele noastre, iar slăbiciunea noastră nu trebuie să fie prilej de pierdere a sufletelor semenilor noștri. „Chiar dacă nu-i ucis Ioan Botezătorul, dar sunt ucise mădularile lui Hristos și cu mult mai cumplit. Dansatoarele de astăzi nu cer pe tîpsie capul, ci sufletele comesenilor. (...) Chiar dacă nu-i de față fata Irodiadei, dar este de față diavolul, care a dansat atunci prin ea; și diavolul dănuiește acum prin desfrânatele acestea și pleacă, ducând cu el roabe, sufletele tuturor oaspeților”. (Omiliile la Matei, pp. 561-562)

Ioan BUȘAGĂ
(sursa: ziarullumina.ro)

Despre cinstirea Maicii Domnului în Islam

Urmare din pagina 1

Deși credinciosul musulman nu folosește imagini, considerate forme de idolatrie, nerecomandate de Dumnezeu ascuns (*Allah*), excepție făcând doar pentru imaginea Ka'ba-ei, femeile drept mulțumire pentru o vindecare cerută și obținută, nu disprețuiesc imaginea Fecioarei Maria. Ele ascund imaginea Maicii Domnului în batista în care păstrează și banii. Interesant este că imaginea sau icoana o reprezintă doar pe Fecioara Maria și nu împreună cu pruncul Iisus, după cum suntem obișnuiți să o vedem în icoanele ortodoxe, în care Maica Domnului nu este despărțită de Fiul său, decât în foarte puține icoane. Or, cum creștinii din Răsărit nu folosesc asemenea icoane cu Fe-

cioara Maria singură, există tipografia musulmană care tipăresc doar acest tip de imagini. În schimb, credincioșii musulmani nu folosesc deloc statui cu Fecioara Maria, cum există în uzul liturgic al Bisericii Catolice.

Postul închinat Maicii Domnului

Pe de altă parte, în Egipt femeile în vârstă obișnuiesc să se asocieze la postul coptilor din zilele premergătoare sărbătorii Adormirii Maicii Domnului. Postesc nu cu postul musulman, ci cu cel creștin copt, abținându-se de la carne și de la produse din lapte sau și potrivit regulilor ramadanului lor. În aceeași ordine de idei, în Iraq există femei care merg la biserică, înainte de începerea slujbei, atunci când

nu sunt mulți creștini și se roagă Maicii Domnului.

Pelerinajele la bisericile închinare Maicii Domnului

Dată fiind cinstirea de care se bucură Maica Domnului, nu este de mirare ca acolo unde întâlnesc o biserică creștină închinată ei, femeile musulmane să intre și să îi ceară Fecioarei Maria darul unui băiat sau să nu fie repudiate de soți. Iar atunci când rugile le sunt ascultate se reîntorc în biserică pentru a-i mulțumi.

În Egipt, țară în care tradiția creștină a trecutului și prezența sa actuală sunt mai puternice, există obiceiul ca numeroși musulmani să meargă în pelerinaj la sanctuarele mariane. Și cum în aceste pelerinaje creștinii, în special coptii, săvârșesc Taina Sfântului Botez, se întâmplă uneori ca

vreun credincios musulman să ceară și el să-i fie botezat copilul în tradiția creștină. Pentru asemenea cereri preoții creștini folosesc unele izvoare baptismale rezervate musulmanilor, cum ar fi cele de la Abwān, Mansafis, Dayr Balayrah sau Dayr Dronkah, etc. În Algeria, de exemplu, există numeroși musulmani care vin să se roage în biserică Notre-Dame a Africii din capitala Alger. Până în anul 1833, tot la Alger, exista o moscheie dedicată Mariei, numită *Masjid sayydat-ne Meriem*.

La Ierusalim, la mormântul Fecioarei Maria din biserică Înălțării Maicii Domnului, alături de altarele sirienilor și armenilor se poate vedea, în unghiul de sud-est o nișă în fața căreia musulmanii se opresc să se roage. Un

alt loc celebru de pelerinaj marian este biserica numită „Casa Maicii lui Dumnezeu” (*Meryem Ana*) aflată la 9 km de Efes, în Turcia, destinație pentru milioane de pelerini musulmani și creștini. La Efes, după cum se știe, în anul 431 d. Hr., Sinodul al III-lea Ecumenic a proclamat în mod solemn maternitatea divină a Fecioarei Maria, numind-o *Theotokos*, adică „Născătoare de Dumnezeu”. La Efes Maica Domnului a locuit un timp, fiind îngrijită de Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan.

Există și alte forme de cinstire a Maicii Domnului în Islam, toate acestea arătându-ne nouă cât de puternică este mijlocirea Maicii în fața Fiului său, deși Maica nu este niciodată dezlipită de Fiul și Dumnezeuul său și al nostru.

ȘTIRI

Târnosire de biserică în Sebiș

În Duminica a noua după Rusalii, 21 august 2016, Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului, împreună cu Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, au oficiat slujba de târnosire a noii biserici cu hramul „Sfânta Treime”, din Parohia Sebiș II, Protopopiatul Sebiș. Slujba a fost urmată de săvârșirea Sfintei Liturghii, în sobor de preoți și diaconi. Evenimentul a adunat atât credincioși din Sebiș, cât și din localitățile învecinate, dar și distinși reprezentanți ai autorităților centrale și locale.

În sunetul clopotelor, cei doi Ierarhi au fost întâmpinați cu mare bucurie, în fața sfintei biserici, de un frumos sobor de preoți și diaconi și de o mulțime de credincioși. A urmat apoi slujba de târnosire a bisericii. În piciorul Sfintei Mese a Altarului au fost așezate părțile din moaștele martirilor. Sfânta Masă s-a spălat cu apă curată, apoi cu apă de trandafiri pentru a fi „curată și înmiresmată”. A urmat ungerea cu Sfântul și Marele Mir, așezarea Evangheliștilor în cele patru colțuri și îmbrăcarea cu giulgiu care este „întruchiparea giulgiului în care a fost învelit trupul cel mort al Mântuitorului Iisus Hristos după coborârea de pe cruce”. S-a pecetluit apoi cu ceară roșie „așa cum a fost pecetluit mormântul cel de viață făcător al Domnului Hristos Iisus”. După întocmirea Sfintei Mese, s-a continuat cu sfințirea bisericii pe dinăuntru, a catapetesmei și a picturii. A urmat, apoi, săvârșirea Sfintei Liturghii în biserica nou sfințită.

În cadrul Dumnezeieștii Liturghii, după citirea pericopei evanghelice de la Sfântul Evanghelist Matei, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan a rostit o frumoasă predică, făcând o detaliată exegeză biblică a versetelor din Evanghelia citită în această duminică, despre umblarea Mântuitorului pe mare și potolirea furtunii.

În cadrul slujbei, Precucernicul Părinte pensionar Mihail Popa, cel care a construit această frumoasă biserică, a fost distins cu rangul de iconom stavrofor, pentru buna lucrare pastoral-misionară desfășurată în parohie, cât și pentru strădaniile depuse în vederea finalizării și înfrumusețării noului locaș de cult.

Înaltpreasfințitul Părinte Timotei a mulțumit Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Ioan pentru bunăvoința de a participa la această slujbă de târnosire a bisericii din Sebiș, și a amintit că Înaltpreasfinția Sa a avut o contribuție deosebită la arhitectura acestei biserici, încă de pe vremea când era stareț la Mănăstirea Lainici, apoi a felicitat pe toți aceia care au contribuit la zidirea acestei frumoase biserici, în frunte cu fostul lor preot paroh Mihail Popa.

La finalul Sfintei Liturghii, părintele paroh Cătălin Rus-Mercea a mulțumit Bunului Dumnezeu și Înaltpreasfințitorilor Părinți pentru aleasa purtare de grijă, dar și pentru prezența în mijlocul bunilor credincioși din Sebiș, precum și tuturor oficialităților și credincioșilor prezenți.

După săvârșirea sfintelor slujbe, pe parcursul întregii zile, toți credincioșii au avut posibilitatea să intre

în Sfântul Altar, să se închine și să sărute Sfânta Evanghelie, Sfânta Cruce și Sfânta Masă.

Festivalul Românilor de Pretutindeni în Parohia Covăsânț

Duminică, 21 august, în Parohia Covăsânț, Protopopiatul Lipova, din Arhiepiscopia Aradului, s-a desfășurat cea de a VII-a ediție a Festivalului Românilor de Pretutindeni. Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Arhiepiscop Timotei, din anul 2010, manifestarea cultural-spirituală se desfășoară în această comunitate la inițiativa pr. paroh Mihai-Octavian Blaj, consilier economic la Centrul eparhial. Și în acest an au participat formații și ansambluri folclorice din România, Moldova – Chișinău, Timocul de Vest – Serbia, Timocul de Est – Bulgaria, Ungaria și Ucraina- Cernăuți. În prima parte a zilei, oaspeții și gazdele au participat la slujba Sfintei Liturghii în biserica din Covăsânț. După-amiază, pe străzile localității, gătită de sărbătoare, a avut loc parada portului popular, alaiul deplasându-se din fața bisericii parohiale la Tabăra Ortodoxă de Păstrare și Conservare a Tradițiilor Românești, unde a debutat spectacolul folcloric. Anul acesta, organizatorii evenimentului și toți participanții s-au putut bucura de prezența în mijlocul lor a trei ierahi, și anume: a Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, Mitropolit Banatului, însoțit de Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului și Preasfințitul Părinte Siluan, Episcopul românilor ortodocși din Ungaria. În debutul festivalului, fiecare dintre ierarhi a adresat un cuvânt despre importanța deosebită pe care festivalul îl are deja în conștiința românilor de pretutindeni și l-au felicitat pe părintele paroh Octavian-Mihai Blaj, pentru buna organizare a acestui festival.

La eveniment, pe lângă oficialitățile locale și județene au participat și Prof. Univ. Dr. Ramona Lile, Rector al Universității „Aurel Vlaicu” din Arad ; Conf. Univ. Dr. Adrian Lemeni, arhim. Conf. Univ. dr. Teofan Mada, vicar administrativ al Arhiepiscopiei Aradului; Precucernicul Părinte Bojan Aleksandrovic, Protopop al Daciei Ripensis și Vicar al Timocului; protos. Teodor Vid consilier administrativ-bisericesc; arhim. Ilarion Tăucean, starețul Mănăstirii Feredeu, și pr. Ioan Jidoi, protopop al Lipovei, precum și numeroși preoți din cuprinsul eparhiei. În cadrul evenimentului a fost prezentă și formația de dansuri „Păstrătorii Tradiției” a Parohiei Ortodoxe din Covăsânț. Invitații de onoare ai evenimentului sunt interpreții de muzică populară Tudor Furdui Iancu și Ovidiu Homorodean acompaniați de Ansamblul „Rapsozii Zărandului” conduși de maestrul Petrică Pașca. Festivalul Românilor de Pretutindeni este organizat anual, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Dr. Timotei Seviciu, Arhiepiscopul Aradului, de Parohia Ortodoxă Covăsânț, Asociația Păstrătorii Tradițiilor Românești Covăsânț, în colaborare cu Consiliul Județean Arad, Centrul Cultural Județean Arad, Primăria Covăsânț și Arhiepiscopia Aradului și are drept scop păstrarea, conservarea și transmiterea tradițiilor autentice ale românilor din afara granițelor țării.

Vizita Înaltpreasfințitului Mitropolit Ioan la Catedrala Veche din Arad

În seara zilei de duminică, 21 august 2016, Înaltpreasfințitul Mitropolit Ioan al Banatului, însoțit de Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Timotei al Aradului, au poposit la Catedrala Veche din Arad. Popasul înalților ierarhi a fost legat de adunarea generală anuală a Oastei Domnului care și în anul acesta a avut loc în Catedrala Veche din Arad.

Înaltpreasfințitul Mitropolit Ioan s-a aflat în această duminică într-o vizită canonică și frățescă în Eparhia Aradului, la Parohia Sebiș II unde, împreună cu Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Timotei, a târnosit biserica parohială.

La întâlnirea cu membrii Oastei Domnului, Mitropolitul Banatului, a rostit un bogat cuvânt de învățătură cu referire specială la pericopa din duminica anterioară, precum și la pericopa zile. Împreună, cu toți cei prezenți, Înaltpreasfinția Sa a cântat câteva cântece specifice Oastei Domnului.

Atmosfera de înaltă trăire sufletească a fost sporită și de cuvântul Înaltpreasfințitului Arhiepiscop Timotei care a mulțumit Părintelui Mitropolit pentru dragostea și purtarea de grijă arătate eparhiei arădene și pentru popasurile duhovnicești din această duminică, la mai multe parohii ale Eparhiei Aradului.

Îmbrăcăminte pentru adăpostul de noapte din Arad

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Timotei Arhiepiscopul Aradului, beneficiarii Adăpostului de noapte din cadrul Primăriei Arad au primit 100 de cutii cu îmbrăcăminte. Acțiunea s-a desfășurat vineri 19 august 2016 prin Sectorul Social Filantropic și Misionar al eparhiei. „Dorim să fim alături de cei aflați în dificultate, fără casă și masă, să le oferim dragostea noastră și pe lângă cele duhovnicești să le asigurăm și cele necesare traiului zilnic. Unora dintre beneficiarii de aici le oferim și hrană prin Cantina Socială Sf. Ier. Nicolae a Arhiepiscopiei. Acum le-am adus și îmbrăcăminte primită de la mai mulți credincioși inimoși la Centrul de Incluziune” – a declarat părintele Gabriel Mariș – consilier social.

Adăpostul de noapte se află în grija Direcției de Dezvoltare și Asistență Comunitară din Cadrul Primăriei Arad și are o capacitate de 50 locuri. Este destinat persoanelor fără adăpost aflate în stare de risc social. Acțiunea se va desfășura la mai multe centre sociale din Arad în perioada următoare.

(Știrile au fost preluate de pe site-urile episcopiaradului.ro și basilica.ro)

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
 Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CONSTANTIN RUS
 Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Diac. CAIUS CUȚĂRU,
 Pr. CRISTINEL IOJA
 Administrație: Pr. FILIP ALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:

Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
Tel/Fax: 0257-285.855, calea_mantuirii@yahoo.com
Tipărit la Poudique srl Arad.
ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
Costul unui abonament este de 50 lei anual.